

ΔΗΜΟΣ ΠΑΡΟΥ Κ.Δ.Ε.Π.Α.Π.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΒΑΡΡΙΑΣ

ARISTIDES VARRIAS

*Φωνές, Πηχυλίδες II
& Ρυάδες II*

Voices, Pegylides II & Ryades II

ΓΛΥΠΤΙΚΗ
SCULPTURE

2010

www.varrias.com

Στα αρχαία λατομεία της Παρίας Λίθου

Ο Δήμος Πάρου έχει την τιμή να παρουσιάσει το έργο του Αριστείδη Βαρριά, θεολόγου και καθηγητή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην Πάρο. Η σειρά γλυπτών του από Πάριο μάρμαρο θα παρουσιαστεί με αφορμή το συνέδριο 'Σκόπας ο Πάριος' στον δημοτικό εκθεσιακό χώρο πρώην οικίας Δημητρακόπουλου.

Στην Πάρο ήρθε σε επαφή με το μυθικό μάρμαρο του τόπου, την περίφημη 'Παρία Λίθο' των αρχαίων. Τον συνάρπασε η λευκότητα, η διαύγεια και η απαλότητα του παριανού μαρμάρου, με αποτέλεσμα το σύνολο, σχεδόν, του έργου του να σκαλιστεί σε λατύπες αυτού του υλικού. Ο καλλιτέχνης Αριστείδης Βαρριάς έχει την ικανότητα να μεταμορφώνει ένα κομμάτι γης σε έμπνευση, ιδέες, συναισθήματα. Τα έργα του σε παρασύρουν σε ένα γοητευτικό παιχνίδι φαντασίας και μυστηρίου και αποτελούν έναν εμπνευσμένο και καλοδουλεμένο συνδυασμό κρίκο με την αρχαία ελληνική γλυπτική τέχνη.

Έχει δημιουργήσει μεγάλο αριθμό μεμονωμένων γλυπτών και έχει εκθέσει, στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό, έξι ολοκληρωμένες ενότητες γλυπτών. Έργα του βρίσκονται τόσο σε δημόσιους χώρους, όσο και σε ιδιωτικές συλλογές.

Πρόσφατα, τον Νοέμβριο του 2009 ο Δήμος Πάρου τοποθέτησε στην πλατεία του Αγίου Νικολάου στην Παροικία ένα από τα τελευταία έργα του Αριστείδη Βαρριά, την προτομή του μεγάλου παριανού ποιητή Αρχιλόχου.

Ευχόμαστε τα έργα του να δεχτούν τον δέοντα θαυμασμό από τους επισκέπτες και να δημιουργήσουν για αυτούς εικόνες και αισθήματα που μόνο οι τέχνες και το παριανό μάρμαρο μπορούν να αναδύσουν.

Για το Δήμο Πάρου
Η Αντιδήμαρχος Πάρου

Άννα Κάγκανη

Εμπνευσμένος δημιουργός ο Αριστείδης Βαρριάς...

...‘νοιώθει’ και πλάθει χαρισματικά την Παρία λίθο, τον περίφημο λυχνίτη της Πάρου. Πλάθει πρόσωπα που ακτινοβολούν πέρα από την αρτιότητα του ‘μετιέ’ μια πολύ προχωρημένη ποιητική πάνω απ’ όλα διάθεση.

Γι’ αυτό και οι εμπνευσμένες τώρα από τον Καβάφη, τον ‘μεγάλο’ Αλεξανδρινό Πηνυλίδες του έρχονται να ‘δέσουν’ με το προηγούμενο έργο του. Δεν θα μπορούσε να υπάρξει πιο χαρισματική απόδοση των μορφών του Καβάφη από αυτήν που βλέπουμε και νοιώθουμε στα πρόσωπα που έπλασε πρόσφατα ο Βαρριάς. Πρόσωπα σε ονειροπόληση, σε αναμονή, πρόσωπα που πάλλονται από συναισθήματα, προαισθάνονται καταστάσεις, αναμοχλεύουν μνήμες, προκαλούν βιώματα και ανεξίτηλες από τον χρόνο εντυπώσεις. Πρόσωπα άτεγκτα και συνάμα τόσο ανθρώπινα.

Σε χαρισματικό διάλογο μαζί τους οι εμπνευσμένες από το Ελύτη Ρυάδες σε Οπάλλιο προκαλούν χαρισματικά τη φαντασία μας μέσ’ από το ‘αφηρημένο’ παράστημά τους. Κυκλοτερώς εγγράφονται χάρη στην κίνηση που υποβάλλουν στο χώρο ολόγυρα εγκαθιστώντας και ενορχηστρώνοντας μian ιδιωματική ατμόσφαιρα. Πρόκειται για μορφές και σχήματα που προκαλούν ανεξάντλητους συνειρμούς ανάλογα με τα βιώματα του καθενός από εμάς.

Προικισμένα με μian ‘οργανική’ υπόσταση τα γλυπτά αυτά τεκμηριώνουν διαχρονικές υπάρξεις. Υπάρξεις που κυκλοφορούν, αιωρούνται, μετακινούνται και ελίσσονται ανάμεσά μας, αλλά που εμείς δεν αντιλαμβανόμαστε με τις κοινές αισθήσεις μας. Γι’ αυτό και τα γλυπτά του Βαρριά μας αποκαλύπτουν χαρισματικά την ύπαρξή τους, τεκμηριώνοντας συγχρόνως το ταλέντο του δημιουργού.

Ντόρα Ηλιοπούλου - Ρογκάν
Δρ. Ιστορικός της Τέχνης - Τεχνοκριτικός

**Aristides Varrias,
being an inspired creator...**

...'feels' and molds the Parian marble, the famous lychnitis, in a charismatic way. He molds 'prosopa' which radiate besides the perfectness of the 'm tier', a very advanced, above all, poetic mood.

This is why the recent sculptures Pegylides, inspired by Kavafis, the 'great' Alexandrine, come to 'match' with his previous work. It couldn't be more charismatic restitution of Kavafis heroes than this, which we see and feel in the faces, which Varrias recently elaborated (sculpted). They are faces expressing reverie, expectation, prosopa which palpitate from emotions, anticipate conditions, pry memories, challenge experiences and indelible through time impressions. Prosopa, which are invincible and, at the same time, so human.

In the charismatic dialogue with them, the inspired from Elytis Ryades, worked out artistically on Opal, challenge our fantasy in a charming way, through their abstract appearance. They are enrolled circularly, because of their movement, which they impose on the space all around, installing, and 'enorchestrating' an idiomatic atmosphere. They are figures and shapes, which cause inexhaustible coherences, according to the experiences of each of us.

These sculptures, gifted with an 'organic' substance, indicate everlasting beings. Beings, which circulate, swing, transportate and wind between us, but we do not perceive them with our common senses. That's why the sculptures of Varrias reveal to us charismatically their very beings, proving at the same time the talent of their creator.

Dora Eliopoulou - Rogan

Dr. History of Art - Art critic

Φωνές - Πηγυλίδες II

Οι Φωνές – Πηγυλίδες II είναι δύο ομάδες γλυπτών, 16 και 12 **προσώπων** αντίστοιχα, **που κινούνται αθόρυβα στα μυστικά μονοπάτια της ποίησης του Καβάφη**. Είναι ένα καινούργιο ταξίδι, ένας 'Αλεξανδρινός' πλους, μια νέα πορεία διαλόγου μου με τις λατύπες της Παρίας Λίθου.

Η Παρία Λίθος, είναι το θεϊκό υλικό που βγήκε από τα σπλάχνα της Παριανής γης και σάρκωσε τα πιο σημαντικά έργα γλυπτικής της Ελληνικής αρχαιότητας. Κυκλαδικά ειδώλια, Κούροι και Κόρες, ο Ερμής του Πραξιτέλη, ο Παις του Κριτίου, η Νίκη της Σαμοθράκης, η Αφροδίτη της Μήλου, είναι μερικά από τα αριστουργήματα που φιλοτεχνήθηκαν από το Παριανό μάρμαρο, τον μοναδικό για τη λευκότητα, απαλότητα και διαφάνειά του 'Λυχνίτη'. Βεβαίως, πάνε περισσότερο από επτά αιώνες που το περίφημο αυτό μάρμαρο έχει εξαντληθεί. Όμως, αρκετά μικρά κομμάτια του, λατύπες, είναι θησαυρισμένες στα αρχαία λατομεία του, καθώς επίσης και διάσπαρτες στους πέριξ λόφους.

Αυτά τα κομμάτια εδώ και είκοσι πέντε χρόνια αποτελούν για μένα πρόκληση. Η διαδικασία εξεύρεσης και επιλογής τους είναι από μόνη της ένα ταξίδι στην ιστορία και την αισθητική. Όταν τα αντιμετωπίζεις με την απαιτούμενη αγάπη και σεβασμό, σου επιτρέπουν να νοιώσεις την κρυμμένη για αιώνες μέσα τους δύναμη.

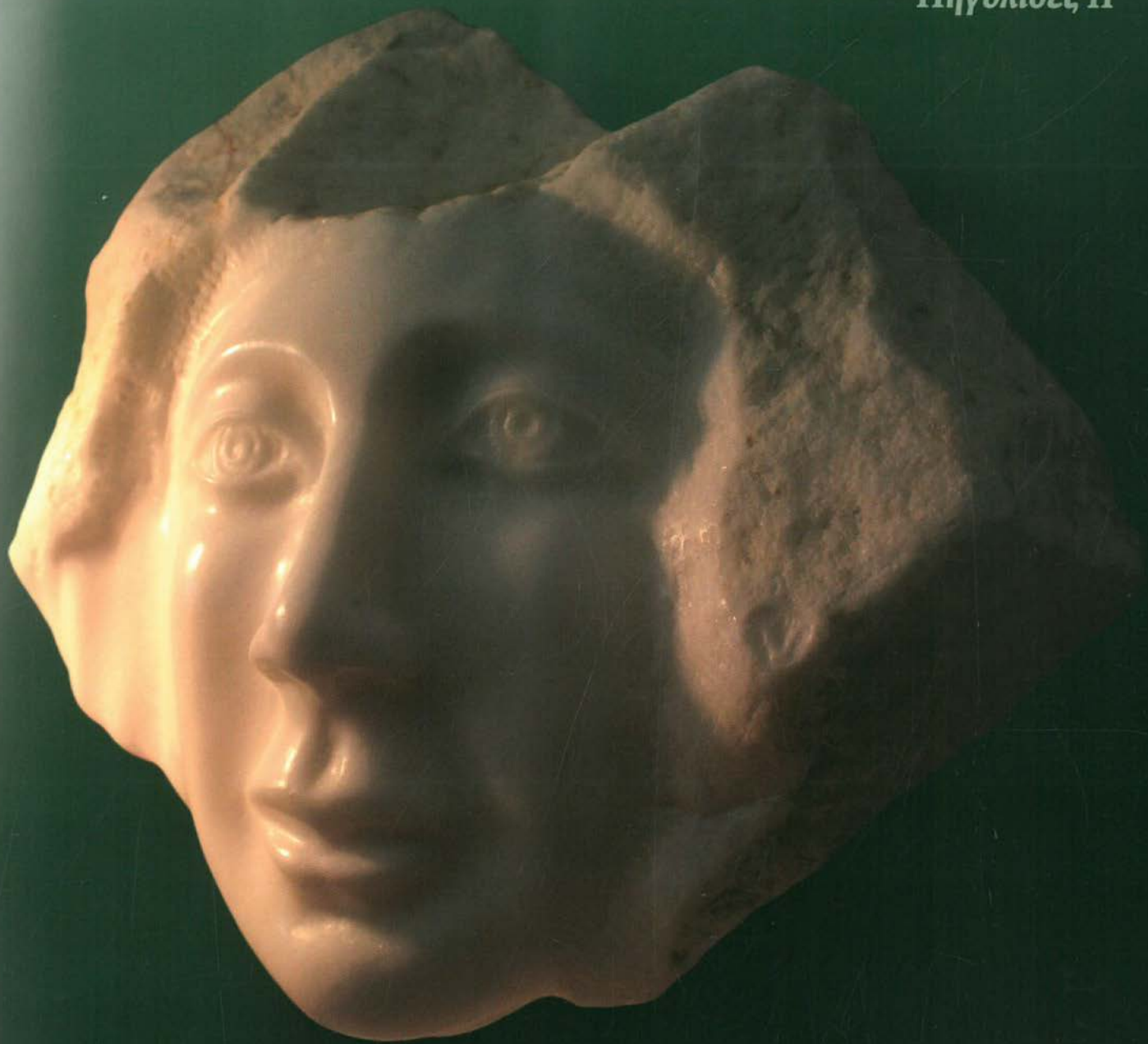
Voices - Pegylides II

Voices – Pegylides II are two collections of sculptures, 16 and 12 respectively, 'prosopa', which are moving noiselessly in the paths of Kavafi's poetry. For me it has been another voyage, an Alexandrine sail, a new stage of my dialogue with the latypes of the Parian marble.

Parian marble is the divine element, which came out of the heart of Parian Land and gave birth to the most significant sculptures of the Greek antiquity. Cycladic idols, kouri and kores, Hermes of Praxitelis, the 'adolescent' of Critias, Nike of Samothraki, and Aphrodite of Melos are some of the masterpieces, which are made by Parian Marble, the unique for its lucidity, softness and transparency 'lychnitis'. Unfortunately, it has been more than seven centuries since this precious marble has been expired. Still, many small pieces, latypes (leftovers) are stored into the galleries of the ancient quarries, as well as spread onto the hills around.

For the last 25 years these pieces have been a challenge for me. The process of discovering them is by itself a voyage into history and aesthetics. When you approach them with the required respect and care they allow you to feel their strength, which is hidden inside them for centuries. In my sculpture these pieces do not stand for me as a mere element, which a sculptor uses to form a real or imaginary face.

Πηγυλίδες II

Δαλασσηνή

Στη γλυπτική μου, δεν χρησιμοποιώ αυτά τα κομμάτια απλά σαν υλικό πάνω στο οποίο μπορεί ο καλλιτέχνης να αποτυπώσει ένα πραγματικό ή φανταστικό πρόσωπο. Αντιθέτως, στέκονται απέναντί μου σαν μοναδικές οντότητες, ως ετερότητες, ικανές να προκαλούν τον καλλιτέχνη σε ένα διάλογο μαζί τους τέτοιο, που μεταποιεί τις ατομικότητες σε πρόσωπα. Κι αυτό γιατί, το 'πρόσωπο' είναι κυρίως και κατ' εξοχήν μια ετερότητα 'εν πλώ'. Είναι ένα 'εγώ', που άνοιξε πανιά, που σαλπάρει και ταξιδεύει για να συναντήσει ένα 'εσύ'.

Έτσι στο κάθε γλυπτό, απλά, απελευθερώνεται το πρόσωπο που ενυπάρχει στη λατύπη, χωρίς να παραμορφώνεται το αρχικό της σχήμα. Ακόμη και τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται σ' αυτό το διάλογο με το μάρμαρο είναι αυτά τα ίδια τρία βασικά εργαλεία που χρησιμοποιούσαν και οι Αρχαιοέλληνες γλύπτες – το βελόνι, το ντεσλίδικο και το καλέμι. Μάλιστα, όχι μόνο το αρχικό σχήμα και το χρώμα της λατύπης, αλλά και η όλη διαδικασία είναι ανιχνεύσιμα, μια που αφήνονται ορατές οι ζώνες επεξεργασίας, ανάμεσα στο απολύτως ακατέργαστο και στο απολύτως φινιρισμένο.

Το όνομα κάθε γλυπτού δεν είναι δηλωτικό του 'είναι' του, αλλά αναφέρεται στα συμβεβηκότα. Έτσι τα ονόματα λειτουργούν όπως ακριβώς λειτουργούν και τα δικά μας ονόματα: 'ανασταίνουμε' έναν πρόγονό μας με το να παίρνουμε το όνομά του. Πιο πλατιά, μέσω της αναφοράς του ονόματός μας σε έναν Άγιο, προσδιορίζουμε τη σχεσιακή μας αναφορά στο σύνολο της παράδοσης και του Ελληνοχριστιανικού μας πολιτισμού. Τέτοιου είδους αναφορά επιχειρείται και με τα ονόματα των γλυπτών του κύκλου Πηγυλίδες, που παραπέμπουν σε πρόσωπα από την ποίηση του Αλεξανδρινού ποιητή

They rather stand in front of me as unique entities, as heterocities, able to cause such a dialogue with the artist, able to transform both into 'prosopa'. This happens because a 'prosopon' is first and above all, a traveling being. It is an 'ego' who opens its sails, an 'I' who travels to meet a 'thou'.

So my sculptures become a liberating process for the face that is hidden in each latype and this happens without altering the original shape and colour of each latype. Even the instruments I use in this process are those simple three tools, which the ancient Greek sculptors used: the needlepoint chisel, the folk point and the flat. Additionally, not only the original shape and color are visible, but also in these sculptures, the viewer can detect even the stages of the process, because the zones between the absolute untouched and the perfectly worked are left detectable in purpose.

The name of each sculpture does not reveal its very being, but rather refers to the see. So their names operate the same way as our names do. We 'rise' out ancestors by giving their names to our children. Broadly, by naming ourselves in a reference to a 'saint' we define our relationship with the whole tradition of our Greek and Christian culture. This kind of reference I am attempting by naming this way my collection Pegylides. Their names are after persons from the poetry of Kavafis, the poet of Alexandria.

Πηγυλίδες II

Ούτος εκείνος

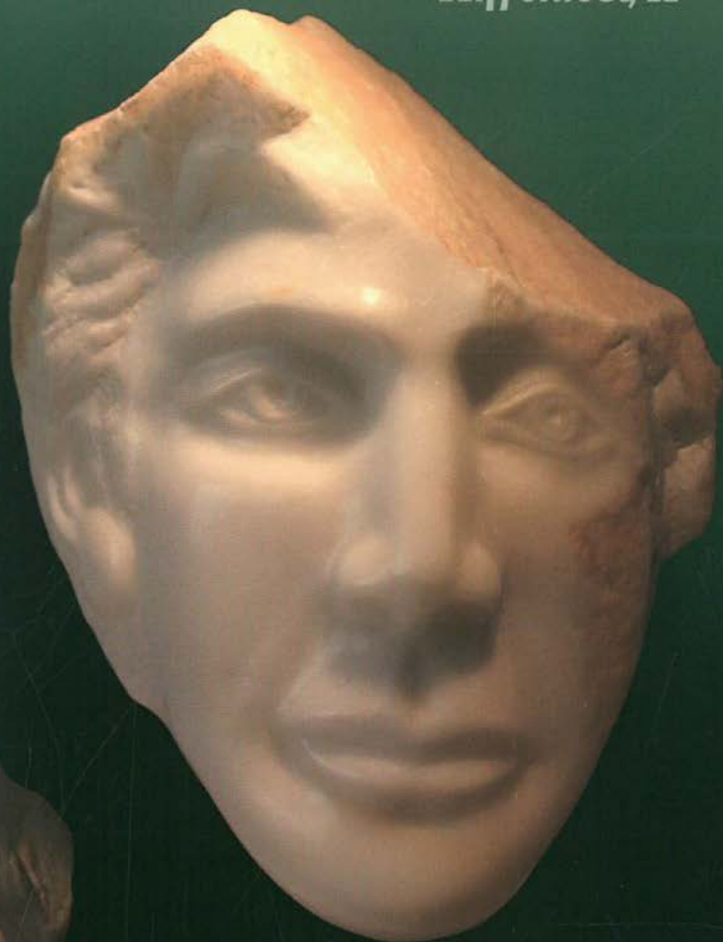
Στρατονίκη

Πηγυλίδες II

Δένσις

Πηγυλίδες II

Ο Δημήτριος αποχωρών

Η Υπερέτρια του Κλείτου

Πηγυλίδες II

Οδοιπόρος για τα Σούσα

Κρατνοίκλεια

Πηγυλίδες II

Δεν έχει πλοίο για σε

Πηγυλίδες II

Che Fece

Μέρης του 1909

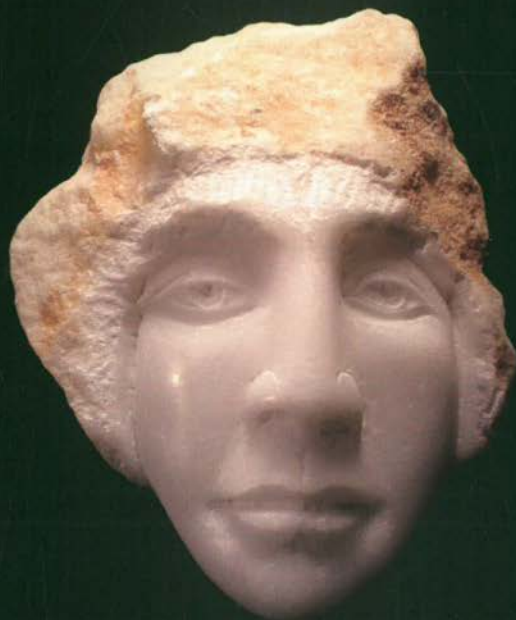
Φωνές

Ιδανικές φωνές κι αγαπημένες
εκείνων που πέθαναν, ή εκείνων που είναι
για μας χαμένοι σαν τους πεθαμένους.

Κάποτε μες στα όνειρά μας ομιλούνε·
κάποτε μες στην σκέψη τες ακούει το μυαλό.
Και με τον ήχο των για μια στιγμή επιστρέφουν
ήχοι από την πρώτη ποίηση της ζωής μας -
σα μουσική, την νύχτα, μακρινή, που σβύνει.

Κωνσταντίνος Π. Καβάφης

ΦΩΝΕΣ

ΦΩΝΕΣ

Ρυάδες II

Οι Ρυάδες είναι ένας κύκλος γλυπτών εργασμένων σε Οπάλλιο. Είναι 12 φιγούρες, που χορεύουν στο ρυθμό της ποίησης του Ελύτη.

Καθώς συχνά περιδιαβαίνω την Παριανή γη, αναζητώντας λατύπες λυχνίτη, απομεινάρια δηλαδή της υπέροχης και εξαντλημένης από αιώνες Παρίας Λίθου, 'σκόνταψα' πάνω σε κομμάτια Οπάλλιου. Ο Οπάλλιος, ο ημιπολύτιμος αυτός λίθος με τη γοητευτική υφή και τους γαλακτώδεις μεταβαλλόμενους ιριδισμούς του, δεν προσφέρεται για γλυπτική. Κατά κανόνα στη γλυπτική ο καλλιτέχνης αναζητεί ένα 'υπάκουο' και εύπλαστο στα χέρια του υλικό, για να μπορέσει να το 'πλάσει' έτσι που να μπορέσει να υλοποιήσει την εικόνα που έχει στο μυαλό του. Ο Οπάλλιος, σε αντίθεση με το Λυχνίτη, είναι σκληρός και δύστροπος.

Στις λατύπες της Παρίας Λίθου σου δίνεται το σχήμα κι η σκέψη πως το κάθε συγκεκριμένο κομμάτι στην κυριολεξία περίσσεψε από τον 'σπόνδυλο κάποιανου Δία'. Σου δίνεται το χρώμα που οι αιώνες απόθεσαν στην επιφάνειά του – αυτή η αρχαία σκουριά. Ο διάλογος σεβαστικός και μειλίσιος στην ανάδειξη της μορφής, της δικής του μορφής, που σέβεται το αρχικό σχήμα και χρώμα.

Αντιθέτως, ο διάλογος με τον Οπάλλιο ανελέητος. Σου επιβάλλει με τη σκληράδα του τον οφειλόμενο σεβασμό. Στην όποια παραβίαση των συμβάσεων σπάει η σμίλη. Γίνεται πιο συμβατός σε διαπραγματεύσεις και πιο συγκαταβατικός μόνο στις νευρώσεις, εκεί που ο ήλιος και η αλμύρα των αιώνων του δίδαξαν τη σεμνότητα. Εκεί βρήκαμε μια γλώσσα να συνεννοηθούμε. Η σκληρή σαν κρύσταλλο και γυαλιστερή επιφάνεια, που παραπέμπει στο εργασμένο ελεφαντόδοντο της αρχαιότητας, μοιάζει να λιώνει, αναδεικνύοντας φιγούρες ανάλαφρες και χορευτικές.

Τα ονόματα των γλυπτών του κύκλου Ρυάδες, δανεισμένα από την ποίηση του Ελύτη, κάνουν απλή αναφορά στα συμβεβηκότα του 'είναι' τους.

Ryades II

Ryades II is a cycle of sculptures worked out artistically on opal. They are 12 figures, which dance with the rhythm of Elytis poetry.

One day, walking around the island of Paros, searching for latypes of Lychnitis (the leftovers of the fabulous Parian marble, which has been expired since centuries) I came across with pieces of opal. Opal, the semiprecious stone with the charming texture and its milky and altering iridisms is not considered as a proper element for sculpture. The artist in sculpture, usually, seeks for an 'obedient' and transformable element, in order to work on it and materialize the image he has in mind. Opal is not like that or like lychnitis. On the contrary it is a tough and moody element.

Concerning the latypes of Parian marble it is given to you the shape and the impression that each particular piece is a leftover from the 'vertebra of some Zeus'. It is also given to you the color which centuries have put on its surface, this 'old rust'. The dialogue with lychnitis is respectable and mild in the process of revealing its own face, in a way that the original shape and color of each piece is respected.

On the contrary, the dialogue with Opal is 'merciless'. Opal uses its toughness in order to impose on you the demanding respect. In every violation of this agreement the result is a broken chisel. Opal becomes more negotiative and more condescending only across its 'nerves', there, where the sun and the salt of the time have taught him humility. Onto these lines we have discovered a way of mutual communication.

There, the shiny and solid surface as crystal, which reminds of crafted ivory, looks like melting and revealing light and dancing figures.

The names of Ryades sculptures borrowed by the poetry of Elytis, simply, refer to the see of their very being.

...το βάρος της καρδιάς μας
φηλά μηδενίζοντας

...μόνος αντίκρισα τον κόσμο

Ρυάδες II

Ελένη

Η εκδίκηση των ονείρων

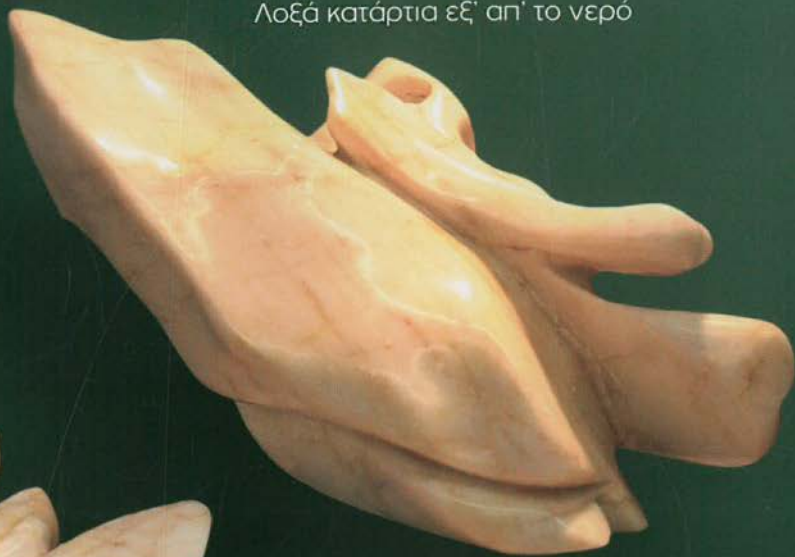
Ωραία που είναι στην αγκαλιά ο ένας του άλλου

Ρυάδες II

Οι σημαντόρες άνεμοι

Λοξά κατάρτια εξ' απ' το νερό

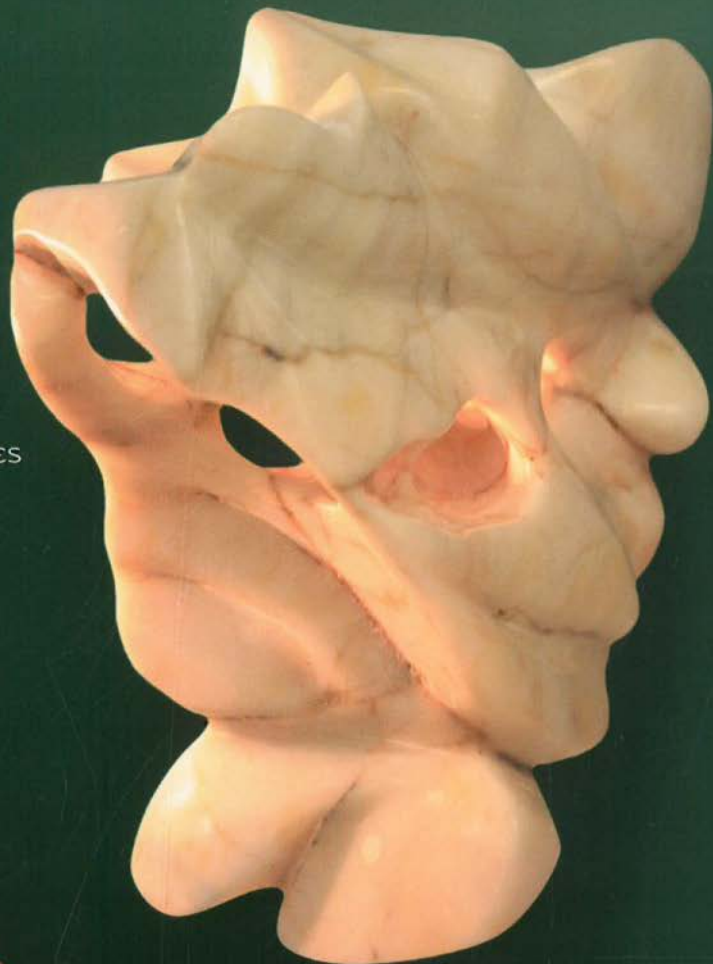

Ο κήπος έπεφτε στη θάλασσα

Ρυάδες II

Εύφλεκτες λευκές ιδέες

Φωνήεντα που κρούονται: αει

“Ο Γλύπτης

Ο Αριστείδης Βαρριάς γεννήθηκε στη Χίο το 1949. Σπούδασε Θεολογία στη Θεσσαλονίκη, (1972), Ποιμαντική Ψυχολογία στο Princeton, (Th. M., 1975), Κλινική Ποιμαντική στο Bellevue Hospital Center, στην Παν/μιακή Κλινική του New York University και σε άλλα ιδρύματα (C.P.E.1977). Παραλλήλως ασχολήθηκε με τη μουσική και τις εικαστικές τέχνες. Μελετώντας την περιθωριακότητα και τη σχέση του κοινωνικού περιθωρίου με την Εκκλησία, έγινε διδάκτορας Θεολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης το 2004.

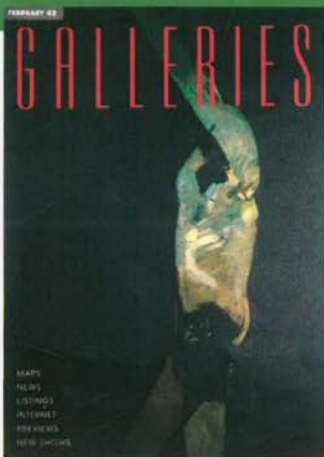
Από το 1979 ζει και εργάζεται στην Πάρο ως εκπαιδευτικός και ως γλύπτης, αναζητώντας την αλήθεια του προσώπου, τόσο μέσα από τις διαύλους της διανόησης και της επιστημονικής έρευνας, όσο και μέσα από τους αποκαλυπτικούς δρόμους της τέχνης. Είναι παντρεμένος με τη Μαρία Αρκουλή και έχει δύο γιους. Υπηρέτησε για χρόνια σύνδεσμος της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα των Βράχων (E.C.O.S.) αντιπρόεδρος του Διεθνούς Κύκλου Τέχνης Πάρου (I.P.A.C.)

1992. Σκαλίζοντας το δένδρο της ζωής στο Frome της Αγγλίας.

Frome 2000. Έκθεση μαζί με το Ζωγράφο Barry Cooper

London 2002.

Barry Cooper and Aristides Varrias
Euplous - 11 9 01 artistic dialogue
The Hellenic Centre (see listing above)

Πάρος 1997. 'Αλφαβητάρι της πέτρας'

Πάρος 2003.
Έκθεση με το ζωγράφο F. Bootz

About the Artist

Aristides Varrias was born in Chios in 1949. He studied Theology in Thessalonica (1972), Pastoral Psychology at Princeton University, (Th. M., 1975), and he attended C.P.E. at Bellevue Hospital Center, and other institutions (1977). Furthermore, he studied music and visual arts. Studying marginality and the relation between marginal people and the Church, he received a doctorate degree from the University of Thessalonica (2004).

Since 1979 he lives and works on Paros as a professor and as a sculptor, searching the truth of human 'prosopon', through the paths of philosophy and science, as well as the apocalyptic ways of the Art. He is married to Maria Arkouli and has got two sons.

All his sculptures (with the exception of 'Ryades II', the group of 15 sculptures which are images on opal), are sculpted on latypes of Parian Marble, the 'Parian Lithos' of the an-

και δίδαξε ως επισκέπτης καθηγητής γλυπτική στο Hellenic International School of Arts (H.I.S.A.).

Όλα τα άλλα γλυπτά του, (εκτός από την πρόσφατη συλλογή 'Ρυάδες II', που είναι γλυπτά εργασμένα σε Οπάλλιο), είναι σκαλισμένα σε λατύπες παριανού μαρμάρου, την περίφημη και μοναδική για την λευκότητα, διαύγεια και απαλότητα 'Παρία Λίθο' των αρχαίων. Είναι μάλιστα δουλεμένα με τα ίδια εκείνα εργαλεία, που χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι Έλληνες γλύπτες.

Εκτός από ένα σημαντικό αριθμό μεμονωμένων γλυπτών, έχει δημιουργήσει και έχει εκθέσει στην Ελλάδα και το εξωτερικό, επτά ολοκληρωμένες ενότητες γλυπτών:

- 1) 'Αλφαβητάρι της Πέτρας' (24 γλυπτά, 1997)
- 2) 'Άνθη της Πέτρας' (12 γλυπτά, 2000)
- 3) 'Πλους' (9 γλυπτά, 2002)
- 4) 'Υάδες' (12 γλυπτά, 2003)
- 5) 'Πηγυλίδες' (12 γλυπτά, 2005 +3, 2008)
- 6) 'Ρυάδες' (12 γλυπτά, 2006 +3, 2008)
- 7) 'Φωνές' (16 γλυπτά, 2010)

Έργα του βρίσκονται σε δημόσιους χώρους και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Βρυξέλλες 2005. Ο Νίκος Σηφουνάκης ως Διευθυντής του Γραφείου Πολιτισμού παραλαμβάνει το έργο 'Εύπλους'.

Πάρος 2006. Ο τέως Δήμαρχος Πάρου κ. Ι. Ραγκούσης, η Δρ. Ντ. Ηλιοπούλου-Ρογκάν και η Δρ. Ντ. Κατσωνοπούλου προλογίζουν την έκθεση ο 'Αρχίλοχος και η εποχή του'.

Χίος 2006. Ομήρειο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Χίου

cient world, which was famous for its whiteness, transparency and smoothness. They are also worked on with the same simple instruments, which the ancient Greek sculptors were using.

Besides a great number of independent sculptures he has produced and exhibited in Greece and abroad, seven complete series:

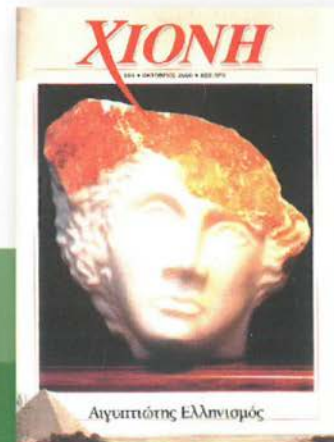
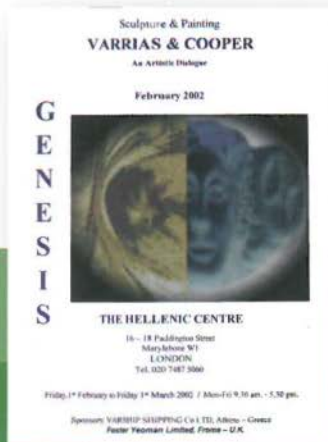
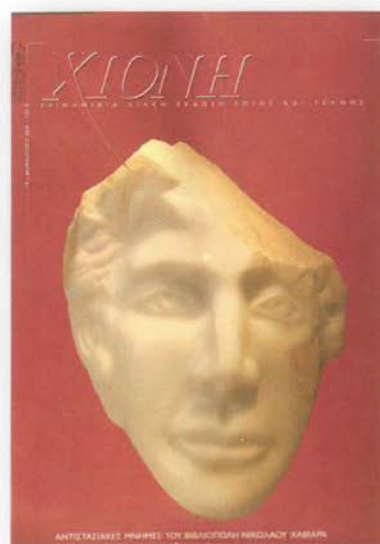
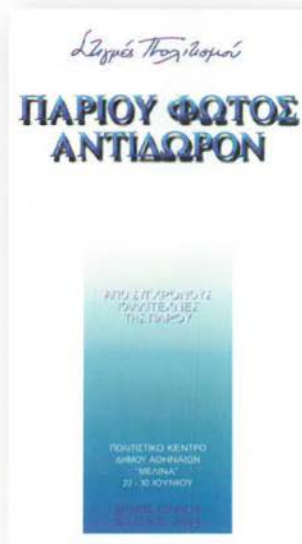
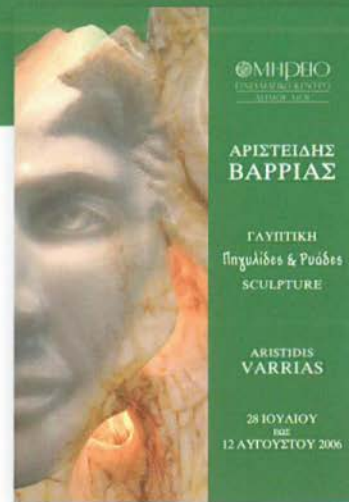
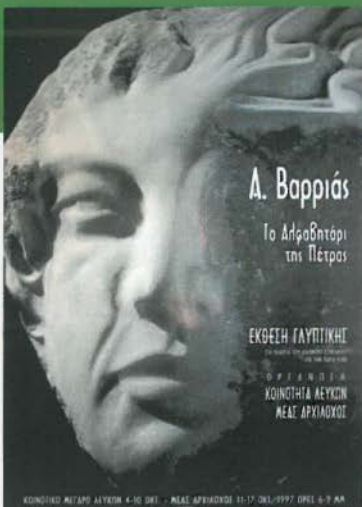
- 1) The 'Alphabet of Stone' (24 sculptures, 1997)
- 2) The 'Flowers of Stone' (12 sculptures, 2000)
- 3) 'Plous' (9 sculptures, 2002)
- 4) 'Yades' (12 sculptures, 2003)
- 5) 'Pegylides' (12 sculptures 2006 + 3 sculptures, 2008)
- 6) 'Ryades' (12 sculptures 2006 + 3 sculptures, 2008)
- 7) 'Voices' (16 sculptures, 2010)

He has represented Greece in the European Community of Stone, he has served as vice president of the 'International Paros Art Cycle' and he been visiting lecturer in sculpture at the Hellenic International School of Arts (H.I.S.A.)

Many of his sculptures are set in public places and private collections worldwide.

Πάρος 2009. Ο Δήμαρχος Πάρου κ. Χρ. Βλαχογιάννης και η Αντιδήμαρχος κ. Α. Κάγκανη αποκαλύπτουν την προτομή του Αρχιλόχου.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΒΑΡΡΙΑΣ

ARISTIDES VARRIAS

Φωνές, Πηχυλίδες II

& Ρυάδες II

Voices, Pegylides II & Ryades II

ΓΛΥΠΤΙΚΗ

SCULPTURE

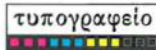
Φωτογραφίες έργων:

Σίμος Βαρριάς & Παναγιώτης Δεληγιάννης

Photographs of the sculptures:

Simos Varrias & Panagiotis Deligiannis

Επιμέλεια - Εκτύπωση:

ΔΗΜΟΣ ΠΑΡΟΥ

Κ.Δ.Ε.Π.Α.Π.

Xophyós:
Alpha Bank